

Joy Through Covenant Discipleship

By Elder John A. McCune
Of the Seventy

Antlaşma Öğrenciliği Yoluyla Gelen Sevinç

Yaşlı John A. McCune
Yetmişler Kurulu

April 2025 general conference

As we bind ourselves to act as covenant disciples, our relationship with the Father and Son is enriched, our joy enhanced, and our eternal perspective expanded.

One day in 2023, Uyanga Altansukh was at work in the northern Mongolian city of Darkhan when the Mongolian mission president entered her workplace. In her words:

“I saw him and thought he had this bright light in his countenance. He was very kind and fun to those around him, and I felt warmth. Before he left, I asked him some questions. A few days later, he came into my work again and asked if I could attend his church. I thought it might be helpful. I was worried for my children’s future, as society seemed to be full of stress and darkness. I wanted my children to be like this man with a light in their countenance, spreading joy to others around them.

“One day the missionaries taught us the law of tithing. My children said with excitement, ‘We must pay our tithing, Mom.’ I could see my children’s faith at that moment. Before I joined the Church, I watched general conference and listened to President Russell M. Nelson speak. He announced new temples all over the world and said that a new temple would be built in Ulaanbaatar, Mongolia. I rejoiced and shed tears, even though I did not understand why. With this joy, I could tell that my faith and testimony were growing.”

Uyanga, like millions of others, is part of the great gathering of Israel in preparation for the Second Coming of Jesus Christ. She has begun her journey along the covenant path and has become a disciple of Christ. What does it mean to

Antlaşma öğrencileri olarak hareket etmek için kendimizi adadığımızda, kapasitemiz ne olursa olsun, Baba ve Oğul ile olan ilişkimiz zenginleşir, sevincimiz artar ve sonsuz bakış açımız genişler.

2023 yılında bir gün, Uyanga Altansukh, Moğolistan’ın kuzeyindeki Darkhan kentinde işteyken, Moğolistan görev bölgesi başkanı onun işyerine geldi. Kendi sözleriyle,

“Onu gördüm ve yüzünde parlak bir ışık olduğunu düşündüm. Etrafındakilere karşı çok nazik ve neşeliydi ve içimde bir sıcaklık hissettim. Ayrılmadan önce ona bazı sorular sordum. Birkaç gün sonra tekrar iş yerime geldi ve onun gittiği kiliseye gelip gelemeyeceğimi sordu. Faydalı olabileceğini düşündüm. Çocuklarımın geleceği için endişeliydim, çünkü toplum stres ve karanlıkla dolu görünüyordu. Çocuklarımın da bu adam gibi yüzlerinde ışık olan, etraflarındaki- lere sevinç yayan insanlar olmalarını istedim.

“Bir gün görevliler bize ondalık yasağını öğrettiler. Çocuklarım heyecanla, ‘Ondalığımızı ödemeliyiz anne’ dediler. O anda çocuklarımın inancını görebiliyordum. Kilise’ye katılmadan önce genel konferansı izledim ve Başkan Russell M. Nelson’ın konuşmasını dinledim. Dünyanın her yerinde yeni tapınaklar yapılacağını duyurdu ve Moğolistan’ın Ulan Batur kentinde yeni bir tapınak inşa edileceğini söyledi. Nedenini anlamasam da sevindim ve gözyaşı döktüm. Bu sevinçle birlikte inancımın ve tanıklığımın arttığını söyleyebilirim.”

Uyanga, diğer milyonlarca kişi gibi, İsa Mesih’in İkinci Gelişi’ne hazırlık olarak İsrail’in büyük toplanışının bir parçasıdır. Bu kadın antlaşma yolundaki yolculuğuna başladı ve Mesih’in bir öğrencisi oldu. Mesih’in öğrencisi olmak ne

be a disciple of Christ? I appreciate the Japanese word for disciple—deshi—demeaning younger brother, and shimeaning child.

Jesus Christ declared, “I was in the beginning with the Father, and am the Firstborn.” Because of who He is and what He has done, we worship Him, we revere Him, we give glory to Him, and we follow Him. Christ has redeemed us, and we are forever grateful for His infinite and atoning sacrifice.

We have a Heavenly Father, who loves us as His children. His love for us is perfect. Jesus Christ and His mission illustrate God’s love for us. As John wrote, “For God so loved the world, that he gave his only begotten Son, that whosoever believeth in him should not perish, but have everlasting life.”

In our quest to understand what we do not know, we might sometimes rely on our familiar mortal experiences, or things we do know. For example, we can learn somewhat of God the Father through our own parenthood and mortal family relationships. However, we should be careful in applying these comparisons too far in our attempt to understand our Heavenly Father. The attributes of God the Father transcend any less-than-perfect attributes of a fallen man. God the Father is the perfect Father. He is perfectly loving, kind, patient, and understanding and is perfectly glorious. We can trust Him perfectly. The love of Christ reflects the love of God the Father and is a representation of that love.

Jesus Christ is both the example and the means. In Christ, we can understand better the perfect attributes of the Father and His plan. Through Christ, we are given the enabling power to overcome the tendencies of natural men and women so that we might become more like the Father.

Just like our Heavenly Father, Jesus Christ is perfectly merciful and just. These divine attributes of justice and mercy are not in opposition. They are complementary. Both justice and mercy illustrate God’s perfect love for His children. We can trust God the Father and Jesus Christ because They are just and fair with all of us.

God the Father and His Son, Jesus Christ, are perfectly aligned in purpose and love. Because God and Jesus Christ love us, we are given the opportunity and privilege as true disciples to

demektir? Japonca’da öğrenci anlamına gelen ifadeyi takdir ediyorum. Deshi—deküçük erkek kardeş veshi ise çocuk anlamına gelir.

İsa Mesih şöyle bildirdi, “Ben başlangıçta Baba ile beraberdim ve İlk Doğan’ım.” O’nun kim olduğu ve yaptıklarının nedeniyle, O’na kulluk ederiz, O’na saygı duyarız, O’nu yüceltiriz ve O’nu takip ederiz. Mesih bizi fidiye ile kurtardı; biz O’nun sonsuz kurbanlığı ve kefareti amacıyla kurban oluşu için sonsuza dek minnettarız.

Bizi çocukları gibi seven bir Göksel Baba-mız var. O’nun bize olan sevgisi mükemmeldir. İsa Mesih ve O’nun görevi, Tanrı’nın bize olan sevgisini göstermektedir. Yuhanna’nın yazdığı gibi, “Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu’nu verdi. Öyle ki, O’na iman edenlerin hiçbirisi mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun.”

Bilmediğimiz şeyleri anlama arayışımızda, bazen bildiğimiz ölümlü hayattaki tecrübelerimize ya da bildiğimiz şeylere güvenebiliriz. Örneğin, kendi ebeveynliğimiz ve ölümlü hayattaki aile ilişkilerimiz aracılığıyla Tanrı Baba hakkında bir şeyler öğrenebiliriz. Fakat, Cennetteki Babamızı anlama çabamızda bu karşılaştırmaları çok ileri götürme konusunda dikkatli olmalıyız. Tanrı Baba’nın nitelikleri, düşmüş bir insanın mükemmel olmayanniteliklerini aşar. Tanrı Baba mükemmel Babadır. O mükemmel bir şekilde sevgi dolu, nazik, sabırlı, anlayışlı ve mükemmel bir şekilde görkemlidir. O’na mükemmel bir şekilde güvenebiliriz. Mesih’in sevgisi, Tanrı Baba’nın sevgisini yansıtır ve bu sevginin bir temsilidir.

İsa Mesih, hem bizim örneğimiz hem de aracımızdır. Mesih’te, Baba’nın ve O’nun planının mükemmel niteliklerini daha iyi anlayabiliriz. Mesih’in aracılığıyla, Babaya daha çok benzeyebilmemiz için doğal erkek ve kadın eğilimlerinin üstesinden gelmemizi sağlayan güç bize verilmiştir.

Tıpkı Cennetteki Babamız gibi, İsa Mesih de mükemmel bir şekilde merhametli ve adildir. Adalet ve merhamet gibi bu ilahi nitelikler birbirinin zıttı değildir. Bunlar birbirini tamamlar. Hem adalet hem de merhamet, Tanrı’nın çocuklarına olan mükemmel sevgisini gösterir. Tanrı Babaya ve İsa Mesih’e güvenebiliriz, çünkü onlar hepimize karşı adil ve eşittirler.

Tanrı Baba ve Oğlu İsa Mesih, amaç ve sevgide mükemmel bir uyum içindedirler. Tanrı ve İsa Mesih bizi sevdiği için, gerçek öğrenciler olarak bize Onlar’la antlaşmalar yapma fırsatı ve

make covenants with Them. By our doing so, our relationship with Christ is expanded: “And now, because of the covenant which ye have made ye shall be called the children of Christ, his sons, and his daughters; for behold, this day he hath spiritually begotten you; for ye say that your hearts are changed through faith on his name; therefore, ye are born of him and have become his sons and his daughters.”

As disciples, when we make and keep sacred covenants, we are blessed with spiritual power. We are connected to Christ and God the Father in a special relationship and can experience Their love and joy in a measure reserved for those who have made and kept covenants. Our ability to sense a full measure of God’s love, or to continue in His love, is contingent upon our righteous desires and actions.

In John chapter 15, verse 9, we read, “As the Father hath loved me, so have I loved you.” And then we are given an invitation: “Continue ye in my love.”

In the next verse, we are given the way to continue in His love: “If ye keep my commandments, ye shall abide in my love; even as I have kept my Father’s commandments, and abide in his love.”

We then see the purpose of keeping the commandments in verse 11: “These things have I spoken unto you, that my joy might remain in you, and that your joy might be full.”

Through true covenant discipleship, we can begin to understand better the nature of God and the joy that He wants all of His children to experience. We can also begin to understand some principles that at first might seem confusing. For example, how can God have a fulness of joy when some of His children are suffering so much? The answer lies in God’s perfect perspective and in His perfect plan. He sees us from the beginning to our glorious potential future. He has provided a way, through His Son, Jesus Christ, for all of us, His children, to overcome the pains, suffering, sins, guilt, and loneliness of our mortality. God has provided for us the way and the choice.

Examples of those who have experienced joy through discipleship might help us to better understand this concept. Perhaps you have heard the phrase that we are only as happy as our most unhappy child. I have seen that this does not

ayrıcılığı verilmiştir. Bunu yaptığımızda Mesih’le olan ilişkimiz genişler: “Ve şimdi, yaptığınız bu antlaşmadan dolayı, sizler Mesih’in çocukları, O’nun oğulları ve kızları olarak çağrılacaksınız; çünkü işte, bugün O sizin manevi babanız oldu; çünkü siz O’nun adına inanmakla yüreklerinizin değiştiğini söylüyorsunuz; bu yüzden O’ndan doğarak, O’nun oğulları ve kızları oldunuz.”

Öğrenciler olarak, kutsal antlaşmalar yaptığımızda ve bunlara bağlı kaldığımızda, ruhsal güçle kutsanırız. Mesih’e ve Tanrı Baba’ya özel bir ilişkiyle bağlıyız ve Onlar’ın sevgisini ve sevincini, antlaşmalar yapan ve antlaşmalara bağlı kalanlara özgü bir ölçüde tecrübe edebiliriz. Tanrı’nın sevgisini tam olarak hissedebilme veya O’nun sevgisinde kalabilme kabiliyetimiz, doğru arzularımıza ve eylemlerimize bağlıdır.

Yuhanna, 15. bölüm, 9. ayetteşunu okuruz: “Baba’nın beni sevdiği gibi, ben de sizi sevdim.” Vesonrabize bir davet verilir, “Benim sevgimde kalın.”

Bir sonraki ayette, O’nun sevgisinde kalmamız için bize yol gösterilir: “Eğer buyruklarımı yerine getirirseniz sevgimde kalırsınız, tıpkı benim de Babam’ın buyruklarını yerine getirdiğim ve sevgisinde kaldığım gibi.”

Daha sonra 11. ayette emirleri yerine getirmenin amacını görürüz: “Bunları size, sevincim sizde olsun ve sevinciniz tamamlansın diye söyledim.”

Gerçek antlaşma öğrenciliği aracılığıyla, Tanrı’nın doğasını ve O’nun tüm çocuklarının tecrübe etmesini istediği sevinci daha iyi anlamaya başlayabiliriz. İlk bakışta kafa karıştırıcı gibi görünen bazı ilkeleri de anlamaya başlayabiliriz. Örneğin, Tanrı’nın çocuklarından bazıları bu kadar çok acı çekerken, Tanrı nasıl sevinç dolu olabilir? Cevap, Tanrı’nın mükemmel bakış açısında ve O’nun mükemmel planında yatar. O, bizi başlangıçtan başlayarak görkemli potansiyel geleceğimize kadar görür. O, Oğlu İsa Mesih aracılığıyla hepimize, biz çocuklarına, ölümlü hayatımızın acılarını, ızdıraplarını, günahlarını, suçluluk duygusunu ve yalnızlığını yenmek için bir yol sağladı. Tanrı bize bir yol ve seçenekler sağlamıştır.

Öğrencilik sayesinde sevinç yaşamış olanların örnekleri, bu kavramı daha iyi anlamamıza yardımcı olabilir. Belki de en mutsuz çocuğumuz kadar mutlu olduğumuz ifadesini duymuşsunuzdur. Bunun böyle olması gerekmediğini gördüm.

need to be the case. My 94-year-old mother has over 200 living descendants. At any given point, at least one of the 200 is going to be unhappy. If this statement were true, my mother would be in a perpetual state of unhappiness, which she isn't. Those who know her know how joyful she is.

I now would like to share another experience. In January of 2019, my wife, Debbie, and I were invited into the office of President Nelson. He had positioned a chair close to us, and we sat almost knee to knee. After extending to us our current calling, President Nelson turned to Debbie and focused on her. He was kind, loving, gentle, and full of joy, like the perfect father or grandfather. He held Debbie's hand and patted it, reassuring her that it would be OK and that our family would be blessed. It seemed to us at that moment that we were the most important people to him and that he had all the time in the world for us. We left his office that Friday afternoon feeling reassured, loved, and joyful.

On Monday we saw the news. During that same day that President Nelson had spent with us, one of his daughters had passed away from cancer. We were stunned. Our hearts were full as we mourned for him and his family. Our hearts were also full of gratitude for his Christlike attention to us while mourning for his daughter who was suffering.

As we pondered this experience, we asked ourselves, "How could he be so kind, loving, and even joyful at such a difficult time?" The answer is because he knows. He knows that Christ has been victorious. He knows he will be with his daughter again and will spend an eternity with her. Joy and eternal perspective come through being bound to the Savior by making and keeping covenants and through Christlike discipleship.

President Nelson has taught: "Just as the Savior offers peace that 'passeth all understanding' [Philippians 4:7], He also offers an intensity, depth, and breadth of joy that defy human logic or mortal comprehension. For example, it doesn't seem possible to feel joy when your child suffers with an incurable illness or when you lose your job or when your spouse betrays you. Yet that is precisely the joy the Savior offers."

As we make and keep covenants, we will naturally turn outward and have a desire to help others feel the measure of joy and love we feel

94 yaşındaki annemin soyundan gelen 200'den fazla sağ kişi bulunmaktadır. Herhangi bir noktada, 200 kişiden en az biri mutsuz olacaktır. Eğer bu ifade doğru olsaydı, annem sürekli bir mutsuzluk içinde olurdu, ama öyle değil. Onu tanıyanlar onun ne kadar neşeli olduğunu bilirler.

Şimdi başka bir tecrübemi paylaşmak istiyorum. Ocak 2019'da eşim Debbie ve ben, Başkan Nelson'ın ofisine davet edildik. Sandalyeyi bize yakın bir yere yerleştirmişti ve neredeyse diz diz oturduk. Bize şu anki hizmet çağrımızı sunduktan sonra, Başkan Nelson Debbie'ye döndü ve ona odaklandı. Mükemmel bir baba ya da büyükbaba gibi nazik, sevgi dolu, kibar ve sevinç doluydu. Debbie'nin elini tuttu ve okşadı, ona her şeyin yoluna gireceğine ve ailemizin kutsanacağına dair güvence verdi. O an bize, sanki onun için en önemli insanlar bizmişiz ve bize ayıracak tüm zamana sahipmiş gibi geldi. O cuma günü öğleden sonra ofisinden kendimizi güvende, sevilmiş ve sevinç dolu hissederek ayrıldık.

Pazartesi günü haberleri gördük. Başkan Nelson'ın bizimle vakit geçirdiği aynı gün, kızlarından biri kanserden vefat etmişti. Şok olmuştuk. Onun için ve ailesi için yas tutarken kalplerimiz hüznle doluydu. Acılar çekmiş olan kızı için yas tutarken, bize gösterdiği Mesih'e benzer ilgi için de kalplerimiz minnettarlıkla doluydu.

Bu tecrübe üzerinde derin derin düşündüğümüzde, kendimize "Böylesine zor bir zamanda nasıl bu kadar nazik, sevgi dolu ve hatta sevinç dolu olabildi?" diye sorduk. Cevap, çünkü biliyor. O, Mesih'in galip geldiğini biliyor. Kızıyla tekrar birlikte olacağını ve onunla sonsuza dek birlikte olacağını biliyor. Sevinç ve sonsuz bakış açısı, antlaşmalar yaparak ve bu antlaşmalara sadık kalarak Kurtarıcı'ya bağlanmakla ve Mesih'e benzer öğrencilikle gelir.

Başkan Nelson şöyle öğretti: "Kurtarıcı 'her türlü anlayışı aşan' [Filipililer 4:7] bir huzur sunduğu gibi, insan mantığına ya da ölümlü hayatın kavrayışına meydan okuyan bir sevinç yoğunluğu, derinliği ve genişliği de sunar. Örneğin, çocuğunuz tedavisi olmayan bir hastalığa yakalandığında, işinizi kaybettiğinizde ya da eşiniz size ihanet ettiğinde sevinç duymanız mümkün görünmez. Fakat Kurtarıcı'nın sunduğu sevinç tam olarak budur."

Antlaşmalar yaptığımızda ve bunlara sadık kaldığımızda, doğal olarak başkalarına odaklanacak ve antlaşmaya dayalı ilişkilerimizde hissetti-

in our covenantal relationships. We can be part of the greatest cause on the earth today—the gathering of Israel. We can help to bring God’s children to Christ. As the prophet Jacob taught, “And blessed art thou; for because ye have been diligent in laboring with me in my vineyard, and have kept my commandments, and have brought unto me again the natural fruit, ... ye shall have joy with me because of the fruit of my vineyard.”

As we bind ourselves to act as covenant disciples, in whatever our level of capacity, our relationship with the Father and the Son is enriched, our joy enhanced, and our eternal perspective expanded. We then are endowed with power and can feel joy in a measure reserved for God’s true covenant disciples. In the sacred name of Jesus Christ, amen.

ğimiz sevinç ve sevgi ölçüsünü başkalarının da hissetmesine yardımcı olma arzusu duyacağız. Bugün dünyadaki en büyük davanın, yani İsrail’in bir araya toplanmasının bir parçası olabiliriz. Tanrı’nın çocuklarını Mesih’e getirmeye yardım edebiliriz. Peygamber Yakup’un öğrettiği gibi, “Ve ne mutlu sizlere! Çünkü benimle birlikte bağımnda canla başla çalıştınız, emirlerimi yerine getirdiniz ve bana yine doğal meyve getirdiniz ... sizler de benimle birlikte bağımın meyvesinden dolayı sevineceksiniz.”

Antlaşma öğrencileri olarak hareket etmek için kendimizi adadığımızda, kapasitemiz ne olursa olsun, Baba ve Oğul ile olan ilişkimiz zenginleşir, sevincimiz artar ve sonsuz bakış açımız genişler. O zaman güçle donatılırız ve Tanrı’nın gerçek antlaşma öğrencileri için ayrılmış bir ölçüde sevinç hissedebiliriz. İsa Mesih’in kutsal adıyla. Amin.